

XI.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1856.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Flerretallet (Danstier, A. Larsen, Müllen og Tscherning) af det i Folkethinget i Anledning af ovennævnte Lovudkast nedsatte Udvalg indstiller til Thinget at antage det uforandret.

Mindretallet (Dinesen) har afgivet en særskilt Betænkning, saalydende:

De Maal, man upaatvivlelig bør sætte sig ved en Organisation af en Armeé, ere:

- 1) At danne en saa kampdygtig Armeé som mulig, stiftet til Fædrelandets Forsvar, navnlig for Danmarks Bedkommende: en stærk Udvikling af det Defensive.
- 2) At Armeen medtager saa faa af Statens Pengemidler som mulig.
- 3) At den medtager saa lidt af Landets Arbeidskraft som mulig.
- 4) At den Byrde, den medfører for Borgerne, der kaldes til Vaaben, bliver saaledes fordeelt, at den medfører de færreste Ulemper, navnlig med Hensyn til, at det ældre Mandskab og Familieforsørgere skaanes saa meget som muligt.

Kan det nu godtgjøres, at den fra Armeéplanen afvigende Bestemmelse, som er bleven ført ind i Lovudkastets § 1, og som nærmere skal blive betegnet og drøftet, modarbejder alle disse ovennævnte vigtige Maal, ifødetfor at fremme dem, og at den ved Siden deraf maa fremkalde Splid imellem den administrative (Krigsbestyrelsen) og den lovgivende Magt (Rigsdagen), ligesom den foregriber en fri og uhildet Afgjørelse af Principerne i en ny Hærorganisation, saa troer jeg, at man vil indrømme, at bemeldte § 1 er affattet i en uheldig Form, og at Spørgsmaalet er af saadan Betydning, at der er den største Anledning til om muligt at faae tilvejebragt en Forandring i samme.

Jeg skal foreløbig fremsætte nogle korte Bemærkninger om de gjældende Bestemmelser med Hensyn til Tjenestetiden. Ifølge Armeéplanen af 28de April 1842 og Bærnepligtsloven af 12te Febr. 1849 er det udsfrevne Mandskabs Bærnepligt indskrænket til 16 Aar, nemlig 8 Aar, fra det 22de til det 30te Aar, i Linien, og 8 Aar, fra det 30te til 38te Aar, i Forstærkningen, hvorpaa Udsetning af Mullen følger, og da er kun i overordentlige Tilfælde, ved sjendtiligt Oversald, Enhver pligtig til at gribe til Vaaben for Fædrelandet, ifølge Bærnepligtslovens § 34. Armeéplanen af 1842 foreskriver, at det